KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 12
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

37 ksiąg · 221 różnych siglów · 321 wystąpień · 471 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Lb Księga Liczb 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
2 Sm 2 Księga Samuela 3
1 Krl 1 Księga Królewska 3
Ne Księga Nehemiasza 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 5
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Jr Księga Jeremiasza 6
Lm Lamentacje 6
Ez Księga Ezechiela 6
Mi Księga Micheasza 6
Mt Ewangelia według św. Mateusza 7
Mk Ewangelia według św. Marka 8
Łk Ewangelia według św. Łukasza 9
J Ewangelia według św. Jana 9
Dz Dzieje Apostolskie 10
Rz List do Rzymian 11
1 Kor 1 List do Koryntian 12
2 Kor 2 List do Koryntian 13
Ga List do Galatów 14
Ef List do Efezjan 14
Flp List do Filipian 15
Kol List do Kolosan 15
1 Tm 1 List do Tymoteusza 15
2 Tm 2 List do Tymoteusza 16
Tt List do Tytusa 16
Hbr List do Hebrajczyków 16
Jk List św. Jakuba Apostoła 17
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 17
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 17
1 J 1 List św. Jana Apostoła 18
2 J 2 List św. Jana Apostoła 18
Ap Apokalipsa św. Jana 19

Księga Wyjścia

Wj 15,11

Lekcja 12: s. 12

11 Któż jest pośród bogów równy Tobie, Panie, w
blasku świętości, któż Ci jest podobny, straszliwy
w czynach, cuda działający!

Wj 22,1–17

Lekcja 12: s. 7

1 Gdyby pochwycił ktoś złodzieja w czasie
włamywania się w nocy i pobił go tak, iżby umarł,
nie będzie winien krwi. 2 Ale gdyby to uczynił po
wschodzie słońca, będzie winien krwi. Złodziej
poniesie karę. Jeśli nic nie na, czym by zapłacił, to
należy go sprzedać za taką samą sumę, jaką
skradł. 3 Jeśli to, co ukradł, znajdzie się u niego
żywe, czy to wół, czy osioł, czy owca, odda w
podwójnej ilości. 4 Jeśliby ktoś wypasł pole lub
winnicę i wypuścił bydło, niszcząc cudze pole,
wówczas wynagrodzi tym, co ma najlepszego na
swoim polu i w swojej winnicy. 5 Jeśli powstanie
ogień i ogarnie ciernie ogrodzenia, i spali stertę
zboża albo stojące na pniu zboże, albo pole,
wówczas ten, co wzniecił pożar, winien
wynagrodzić szkody.

6 Jeśliby ktoś dał drugiemu pieniądze lub
przedmioty wartościowe na przechowanie i
zostałoby to skradzione w domu tego człowieka, a
złodziej zostanie wykryty, winien wypłacić
dwukrotne odszkodowanie. 7 Jeśliby nie wykryto
złodzieja, to wówczas stawi się właściciel domu
przed Bogiem i przysięgnie, że nie wyciągnął ręki
po dobro drugiego. 8 We wszelkiej sprawie
poszkodowania dotyczącego wołu, osła, owcy,
odzieży, jakiejkolwiek zguby, o której ktoś powie,
że to jego własność, sprawa obydwu winna być
przedłożona Bogu, a którego Bóg uzna winnym,
ten zwróci drugiemu w podwójnej ilości. 9 Jeśliby
ktoś powierzył drugiemu pieczę nad osłem,
wołem, owcą lub nad jakimkolwiek innym
zwierzęciem, a ono padło lub okaleczyło się, lub
zostało uprowadzone, a nie ma na to świadka,

10 to sprawę między obiema stronami rozstrzygnie
przysięga na Pana, że przechowujący nie
wyciągnął ręki po dobro drugiego, i właściciel
przyjmie, co pozostało, a tamten nie będzie płacił
odszkodowania. 11 Jeśli zaś to zostało skradzione,
zapłaci właścicielowi. 12 Jeśli owo bydlę zostało
rozszarpane przez jakieś dzikie zwierzę, to
przyniesie je jako dowód i nie musi uiszczać
odszkodowania za rozszarpane. 13 Gdyby ktoś
wynajął od drugiego zwierzę, a ono się okaleczyło
lub padło w nieobecności właściciela, winien
uiścić odszkodowanie. 14 Gdy jednak stało się to w
obecności właściciela, to nie będzie dawał
odszkodowania w tym wypadku, gdy zwierzę było
wynajęte, bo dał cenę wynajmu.

15 Jeśli ktoś uwiódł dziewicę jeszcze nie zaręczoną
i obcował z nią, uiści rodzinie opłatę składaną
przy zaślubinach i weźmie ją za żonę. 16 Jeśliby się
ojciec nie zgodził mu jej oddać, wówczas winien
zapłacić tyle, ile wynosi opłata składana przy
zaślubinach dziewic. 17 Nie pozwolisz żyć
czarownicy.

Wj 34,6–7

Lekcja 12: s. 3

6 Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe,
Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy,
bogaty w łaskę i wierność, 7 zachowujący swą
łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczający
niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie
pozostawiający go bez ukarania, ale zsyłający
kary za niegodziwość ojców na synów i wnuków
aż do trzeciego i czwartego pokolenia.

Księga Kapłańska

Kpł 6,2–5

Lekcja 12: s. 7

2 Rozkaż Aaronowi i jego synom, co następuje:
Oto prawo odnoszące się do ofiary całopalnej:
ofiara całopalna będzie na palenisku, na ołtarzu
całą noc aż do rana, a ogień ołtarza będzie na nim
płonął. 3 Potem kapłan włoży szatę lnianą i
spodnie lniane na ciało, usunie popiół z ofiary
całopalnej, którą ogień strawił na ołtarzu, i
wysypie go obok ołtarza. 4 Następnie zdejmie
ubranie, włoży inne szaty i wyniesie popiół poza
obóz na miejsce czyste. 5 Ogień na ołtarzu będzie
stale płonąć - nigdy nie będzie wygasać. Na nim
kapłan każdego poranka zapali drwa, na nim
ułoży ofiarę całopalną, na nim zamieni w dym
tłuszcz ofiar biesiadnych.

Księga Liczb

Lb 5,5–8

Lekcja 12: s. 7

5 Przemówił znów Pan do Mojżesza tymi słowami:
6 Powiedz Izraelitom: jeżeli mężczyzna lub kobieta dopuszcza się jakiego grzechu wobec ludzi, popełniając przestępstwo przeciw Panu, to osoba ta zaciągnie winę. 7 Mają wyznać grzech popełniony i oddać dobro nieprawnie zabrane z dodaniem piątej części temu, wobec kogo zawinili. 8 A jeśli on nie ma krewnego, któremu można by zwrócić, zwrot należny Panu przejdzie na kapłana, z wyjątkiem barana ofiarowanego na ofiarę przebłagalną, przez którą dokona tamten na nim obrzędu przebłagania.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 32,3–4

Lekcja 12: s. 12

3 Gdyż głosić chcę imię Pana: uznajcie wielkość Boga naszego; 4 On Skała, dzieło Jego doskonałe, bo wszystkie drogi Jego są słuszne; On Bogiem wiernym, a nie zwodniczym, On sprawiedliwy i prawy.

2 Księga Samuela

2 Sm 12,13–23

Lekcja 12: s. 3, 10, 12

13 Dawid rzekł do Natana: Zgrzeszyłem wobec Pana. Natan odrzekł Dawidowi: Pan odpuszcza ci też twój grzech - nie umrzesz, 14 lecz dlatego, że przez ten czyn odważyłeś się wzgardzić Panem, syn, który ci się urodzi, na pewno umrze. 15 Natan udał się potem do swego domu. Pan dotknął dziecko, które urodziła Dawidowi żona Uriasza, tak iż ciężko zachorowało. 16 Dawid błagał Boga za chłopcem i zachowywał surowy post, a wróciwszy do siebie, całą noc leżał na ziemi. 17 Dostojnicy jego domu, podszedłszy do niego, chcieli podźwignąć go z ziemi: bronił się jednak; w ogóle z nimi nie jadał.

18 W siódmym dniu dziecko zmarło. Słudzy Dawida obawiali się powiadomić go, że dziecko umarło. Twierdzili: Jeżeli, gdy dziecko jeszcze żyło, przemawialiśmy do niego, a głosu naszego nie usłuchał, to jak możemy mu powiedzieć, że chłopiec umarł? Może uczynić sobie coś złego. 19 Gdy jednak Dawid zauważył, że słudzy jego rozmawiają szeptem, zrozumiał, że dziecko zmarło. Pytał więc sługi swoje: Czy dziecko umarło? Odpowiedzieli: Umarło. 20 Dawid podniósł się z ziemi, umył się i namaścił, zmienił swe ubranie i wszedłszy do domu Pańskiego oddał pokłon. Powróciwszy do domu zażądał, by mu podano posiłek, którym się pożywił. 21 Słudzy na to mu powiedzieli: Co ma znaczyć twój sposób postępowania? Gdy dziecko żyło - płakałeś, lecz gdy zmarło - powstałeś i posiliłeś się. 22 Odrzekł: Dopóki dziecko żyło, pościłem i płakałem, gdyż mówiłem sobie: Kto wie, może Pan nade mną się ulituje i dziecko będzie żyło?

23 Tymczasem umarło. Po cóż mam pościć? Czyż zdołam je wskrzesić? Ja pójdę do niego, ale ono do mnie nie wróci.

1 Księga Królewska

1 Krl 15,12

Lekcja 12: s. 6

12 gdyż kazał wysiedlić z kraju uprawiających nierząd sakralny i usunął wszelkie bożki, które zrobili jego przodkowie.

Księga Nehemiasza

Ne 9,16–17

Lekcja 12: s. 3

16 Lecz oni, ojcowie nasi, postępowali zuchwale, byli krnąbrni i nie słuchali Twoich przykazań. 17 I uchylali się od posłuszeństwa i nie pamiętali o cudach, któreś dla nich uczynił. Byli twardego karku i uwzięli się, by wrócić do niewoli swej w Egipcie. Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia, jesteś łaskawy i miłosierny, cierpliwy i wielkiej dobroci; i nie opuściłeś ich.

Księga Psalmów

Ps 7,12

Lekcja 12: s. 12

12 Bóg - Sędzia sprawiedliwy, Bóg codziennie pałający gniewem.

Ps 18,31

Lekcja 12: s. 12

31 Bóg - Jego droga jest nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane; On tarczą dla wszystkich, którzy doń się chronią.

Ps 25,7

Lekcja 12: s. 12

7 Nie wspominaj grzechów mej młodości ani
moich przewin ale o mnie pamiętaj w Twojej
łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie!

Ps 32,1–2

Lekcja 12: s. 3, 4

1 Dawidowy. Pieśń pouczająca. Szczęśliwy ten,
komu została odpuszczona nieprawość, którego
grzech został puszczony w niepamięć. 2
Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje
winy, w którego duszy nie kryje się podstęp.

Ps 38,1–23

Lekcja 12: s. 6, 12

1 Psalm Dawidowy. Dla wspomnienia. 2 Nie karć
mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w
Twej zapalczywości! 3 Utkwiły bowiem we mnie
Twoje strzały i ręka Twoja zaciążyła nade mną. 4
Nie ma w mym ciele nic zdrowego na skutek
Twego zagniewania, nic nietkniętego w mych
kościach na skutek mego grzechu. 5 Bo winy moje
przerosły moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie
brzemię.

6 Cuchną, ropieją me rany na skutek mego
szaleństwa. 7 Jestem zgnębiony, nad miarę
pochylony, przez cały dzień chodzę smutny. 8 Bo
ogień trawi moje lędźwie i w moim ciele nie ma
nic zdrowego. 9 Jestem nad miarę wyczerpany i
złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce. 10 Przed
Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje
wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte.

11 Serce się me we mnie trzepoce: moc mnie
opuściła, zawodzi nawet światło moich oczu. 12
Przyjaciele moi i sąsiedzi stronią od mojej
choroby i moi bliscy stoją z daleka. 13 Ci, którzy
czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy
źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały
dzień obmyślają podstępy. 14 A ja nie słyszę - jak
głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera. 15 I
stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w
ustach odpowiedzi.

16 Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie,
Boże mój! 17 Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie
cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie
wynoszą nade mnie! 18 Bo jestem bardzo bliski
upadku i ból mój jest zawsze przede mną. 19 Ja
przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim
grzechem. 20 Lecz silni są ci, co bez powodu mi się
sprzeciwiają, i liczni, którzy oszczerczo mnie
nienawidzą.

21 Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi
grożą, że idę za dobrem. 22 Nie opuszczaj mnie,
Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie! 23
Spiesz mi na pomoc, Zbawienie moje - o Panie!

Ps 50,6

Lekcja 12: s. 12

6 Niebiosa zwiastują Jego sprawiedliwość,
albowiem sam Bóg jest sędzią.

Ps 51,3–8.11.14–15.18–19

Lekcja 12: s. 3, 6

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją
nieprawość! 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i
oczyść mnie z grzechu mojego! 5 Uznaję bowiem
moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze
przede mną. 6 Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i
uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się
okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i
prawym w swoim osądzie. 7 Oto zrodzony jestem
w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka.

8 Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie,
naucz mnie tajników mądrości.

11 Odwróć oblicze swe od moich grzechów i
wymaż wszystkie moje przewinienia!

14 Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i
wzmocnij mnie duchem ochoczym! 15 Chcę
nieprawych nauczyć dróg Twoich i nawrócą się
do Ciebie grzesznicy.

18 Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz
całopaleń, choćbym je dawał. 19 Moją ofiarą, Boże,
duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem
pokornym i skruszonym.

Ps 86,5

Lekcja 12: s. 3

5 Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i pełen
przebaczenia, pełen łaskawości dla wszystkich,
którzy Cię wzywają.

Ps 103,3.10–14

Lekcja 12: s. 3, 4

3 On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy
wszystkie twe niemoce,

10 Nie postępuje z nami według naszych grzechów
ani według win naszych nam nie odpłaca. 11 Bo jak
wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można
jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. 12 Jak
jest odległy wschód od zachodu, tak daleko
odsuwa od nas nasze występki. 13 Jak się lituje
ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co

się Go boją. [14] Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 118,1–4

Lekcja 12: s. 12

[1] Alleluja. Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo łaska Jego trwa na wieki. [2] Niech mówi dom Izraela: Łaska Jego na wieki. [3] Niech mówi dom Aarona: Łaska Jego na wieki. [4] Niech mówią bojący się Pana: Łaska Jego na wieki.

Ps 119,11

Lekcja 12: s. 17

[11] W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

Ps 145,17

Lekcja 12: s. 12

[17] Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Księga Przysłów

Prz 6,30–35

Lekcja 12: s. 7

[30] Nie ma hańby dla tego, kto kradnie, by wnętrze napełnić, gdy głodny; [31] a siedmiokrotnie zwróci złapany , wszystko, co w domu ma, odda. [32] Lecz kto cudzołoży, ten jest niemądry: na własną zgubę to czyni. [33] Chłostę i wstyd on tu znajdzie, a jego hańba się nie zmaże: [34] bo zazdrość pobudza gniew męża, nie okaże litości w dniu pomsty,

[35] na okup za winę nie spojrzy, dary odrzuci, choćbyś je mnożył.

Prz 15,23

Lekcja 12: s. 9

[23] Odpowiedź ust własnych cieszy człowieka, jak miłe jest zdanie stosowne!

Prz 16,7

Lekcja 12: s. 7

[7] Gdy drogi człowieka są miłe Panu, pojedna On z nim nawet wrogów.

Prz 21,30

Lekcja 12: s. 9

[30] Nie ma mądrości ani rozumu, ni rady przeciwko Panu.

Prz 25,11

Lekcja 12: s. 9

[11] Złote jabłka na sprzętach ze srebra - to słowo mówione w czasie właściwym.

Księga Koheleta

Koh 12,14

Lekcja 12: s. 11

[14] Bóg bowiem każdą sprawę wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 6,3

Lekcja 12: s. 12

[3] I wołał jeden do drugiego: Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały.

Iz 38,17

Lekcja 12: s. 4

[17] Oto na zdrowie zamienił mi gorycz. Ty zachowałeś mą duszę od dołu unicestwienia, gdyż poza siebie rzuciłeś wszystkie moje grzechy.

Iz 43,22–25

Lekcja 12: s. 3, 11

[22] Lecz ty, Jakubie, nie wzywałeś Mnie, bo się Mną znudziłeś, Izraelu! [23] Nie przyniosłeś Mi baranka na całopalenie ani Mnie nie uczciłeś krwawymi ofiarami. Nie zmuszałem cię do ofiary niekrwawej ani cię nie trudziłem ofiarą kadzidła. [24] Nie kupiłeś Mi wonnej trzciny za pieniądze ani Mnie nie upoiłeś tłuszczem twoich ofiar; raczej Mi przykrość zadałeś twoimi grzechami, występkami twoimi Mnie zamęczasz. [25] Ja, właśnie Ja przekreślam twe przestępstwa i nie wspominam twych grzechów.

Iz 44,22

Lekcja 12: s. 3

[22] Usunąłem twe grzechy jak chmurę i twoje wykroczenia jak obłok. Powróć do Mnie, bom cię odkupił.

Iz 53,4–12

Lekcja 12: s. 4

4 Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On
dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca
uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. 5
Lecz On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta
zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze
zdrowie. 6 Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy
z nas się obrócił ku własnej drodze, a Pan zwalił
na Niego winy nas wszystkich. 7 Dręczono Go,
lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust
swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak
owca niema wobec strzygących ją, tak On nie
otworzył ust swoich. 8 Po udręce i sądzie został
usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak!
Zgładzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego
ludu został zbity na śmierć.

9 Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w
śmierci swej był [na równi] z bogaczem, chociaż
nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach
kłamstwo nie postało. 10 Spodobało się Panu
zmiażdżyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe
życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni
swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez
Niego. 11 Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i
nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi
wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. 12
Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i
posiądzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie
na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy
przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i
oręduje za przestępcami.

Iz 55,8–9

Lekcja 12: s. 9

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi.

Księga Jeremiasza

Jr 4,1

Lekcja 12: s. 6

1 Jeżeli chcesz powrócić, Izraelu, - wyrocznia
Pana - możesz do Mnie powrócić; a jeżeli oddalisz
swe bóstwa, nie potrzebujesz się błąkać z dala
ode Mnie.

Jr 10,23

Lekcja 12: s. 9

23 Wiem, Panie, że nie człowiek wyznacza swą
drogę, i nie w jego mocy leży kierować swoimi
krokami, gdy idzie.

Jr 31,34

Lekcja 12: s. 11

34 I nie będą się musieli wzajemnie pouczać jeden
mówiąc do drugiego: Poznajcie Pana! Wszyscy
bowiem od najmniejszego do największego
poznają Mnie - wyrocznia Pana, ponieważ
odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie
będę już wspominał.

Jr 50,20

Lekcja 12: s. 3

20 W owych dniach i w owym czasie - wyrocznia
Pana - będą szukać winy Izraela, lecz jej nie
będzie; grzechu Judy - ale go nie znajdą.
Przebaczę bowiem tym, których zachowam przy
życiu.

Lamentacje

Lm 3,22–23

Lekcja 12: s. 12

22 Nie wyczerpała się litość Pana, miłość nie
zgasła. 23 Odnawia się ona co rano: ogromna Twa
wierność.

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 12: s. 7

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie.

Księga Micheasza

Mi 7,19

Lekcja 12: s. 4

19 Ulituje się znowu nad nami, zetrze nasze
nieprawości i wrzuci w głębokości morskie
wszystkie nasze grzechy.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 12: s. 6

8 Wydajcie więc godny owoc nawrócenia,

Mt 5,16.23–24.43–48

Lekcja 12: s. 2, 6, 7, 8, 10, 16, 17

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw
tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,14–15

Lekcja 12: s. 2, 5, 11

14 Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich
przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz
niebieski. 15 Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i
Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych
przewinień.

Mt 7,1–5

Lekcja 12: s. 2, 6

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

Mt 12,22–32.36–37

Lekcja 12: s. 3, 11

22 Wówczas przyprowadzono Mu opętanego, który
był niewidomy i niemy. Uzdrowił go, tak że niemy
mógł mówić i widzieć. 23 A wszystkie tłumy pełne
były podziwu i mówiły: Czyż nie jest to Syn
Dawida? 24 Lecz faryzeusze, słysząc to, mówili: On
tylko przez Belzebuba, władcę złych duchów,
wyrzuca złe duchy. 25 Jezus, znając ich myśli, rzekł
do nich: Każde królestwo, wewnętrznie skłócone,
pustoszeje. I żadne miasto ani dom, wewnętrznie
skłócony, nie ostoi się. 26 Jeśli szatan wyrzuca
szatana, to sam ze sobą jest skłócony, jakże się
więc ostoi jego królestwo?

27 I jeśli Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy,
to przez kogo je wyrzucają wasi synowie? Dlatego
oni będą waszymi sędziami. 28 Lecz jeśli Ja mocą
Ducha Bożego wyrzucam złe duchy, to istotnie
przyszło do was królestwo Boże. 29 Albo jak może
ktoś wejść do domu mocarza, i sprzęt mu
zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże? I
dopiero wtedy dom Jego ograbi. 30 Kto nie jest ze
Mną, jest przeciwko Mnie; i kto nie zbiera ze
Mną, rozprasza. 31 Dlatego powiadam wam: Każdy
grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom,
ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie
odpuszczone.

32 Jeśli ktoś powie słowo przeciw Synowi
Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli
powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu
odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym.

36 A powiadam wam: Z każdego bezużytecznego
słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w
dzień sądu. 37 Bo na podstawie słów twoich
będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich
będziesz potępiony.

Mt 16,27

Lekcja 12: s. 12

27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale
Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy
odda każdemu według jego postępowania.

Mt 18,7.15.21–35

Lekcja 12: s. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 11

7 Biada światu z powodu zgorszeń! Muszą
wprawdzie przyjść zgorszenia, lecz biada
człowiekowi, przez którego dokonuje się
zgorszenie.

15 Gdy brat twój zgrzeszy <przeciw tobie>, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata.

21 Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał:
Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat
wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? 22
Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem
razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23
Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do
króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24 Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu
jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy
talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego ich oddać,
pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i
całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

26 Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie,
miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
27 Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i
dług mu darował. 28 Lecz gdy sługa ów wyszedł,
spotkał jednego ze współsług, który mu był
winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić,
mówiąc: Oddaj, coś winien! 29 Jego współsługa
upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade
mną, a oddam tobie. 30 On jednak nie chciał, lecz
poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda
długu.

31 Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu
wszystko, co zaszło. 32 Wtedy pan jego wezwał go
przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy!
Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie
prosiłeś. 33 Czyż więc i ty nie powinieneś był
ulitować się nad swoim współsługą, jak ja
ulitowałem się nad tobą? 34 I uniesiony gniewem
pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego
długu nie odda. 35 Podobnie uczyni wam Ojciec
mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z
serca swemu bratu.

Mt 22,36–40

Lekcja 12: s. 2, 14

36 Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest
największe? 37 On mu odpowiedział: Będziesz
miłował Pana Boga swego całym swoim sercem,
całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To
jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego. 40 Na tych dwóch
przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,20–30

Lekcja 12: s. 3

20 Potem przyszedł do domu, a tłum znów się
zbierał, tak, że nawet posilić się nie mogli. 21 Gdy
to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go
powstrzymać. Mówiono bowiem: Odszedł od
zmysłów. 22 Natomiast uczeni w Piśmie, którzy
przyszli z Jerozolimy, mówili: Ma Belzebuba i
przez władcę złych duchów wyrzuca złe duchy. 23
Wtedy przywołał ich do siebie i mówił im w
przypowieściach: Jak może szatan wyrzucać
szatana? 24 Jeśli jakieś królestwo wewnętrznie jest
skłócone, takie królestwo nie może się ostać.

25 I jeśli dom wewnętrznie jest skłócony, to taki
dom nie będzie mógł się ostać. 26 Jeśli więc szatan
powstał przeciw sobie i wewnętrznie jest
skłócony, to nie może się ostać lecz koniec z nim.
27 Nie, nikt nie może wejść do domu mocarza i
sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie
zwiąże, i wtedy dom jego ograbi. 28 Zaprawdę,
powiadam wam: wszystkie grzechy i
bluźnierstwa, których by się ludzie dopuścili,
będą im odpuszczone. 29 Kto by jednak zbluźnił
przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma
odpuszczenia, lecz winien jest grzechu
wiecznego.

30 Mówili bowiem: Ma ducha nieczystego.

Mk 11,25–26

Lekcja 12: s. 2, 4, 5, 8, 11

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli
macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,
który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia
wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Mk 12,30–31

Lekcja 12: s. 2

30 Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym
swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim
umysłem i całą swoją mocą. 31 Drugie jest to:
Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie
samego. Nie ma innego przykazania większego
od tych.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 3,8

Lekcja 12: s. 6

8 Wydajcie więc owoce godne nawrócenia; i nie próbujcie sobie mówić: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi.

Łk 6,27–38

Lekcja 12: s. 2, 5

27 Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; 28 błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają. 29 Jeśli cię kto uderzy w [jeden] policzek, nadstaw mu i drugi. Jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty. 30 Daj każdemu, kto cię prosi, a nie dopominaj się zwrotu od tego, który bierze twoje. 31 Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie wy im czyńcie!

32 Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was miłują, jakaż za to dla was wdzięczność? Przecież i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują. 33 I jeśli dobrze czynicie tym tylko, którzy wam dobrze czynią, jaka za to dla was wdzięczność? I grzesznicy to samo czynią. 34 Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakaż za to dla was wdzięczność? I grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż samo otrzymać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.

37 Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. 38 Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wsypią w zanadrza wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie.

Łk 17,3–10

Lekcja 12: s. 4, 5, 7, 8

3 Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. 4 I jeśliby siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu. 5 Apostołowie prosili Pana: Przymnóż nam wiary. 6 Pan rzekł: Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, a byłaby wam posłuszna. 7 Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: Pójdź i siądź do stołu?

8 Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił? 9 Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? 10 Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać.

Łk 19,8–9

Lekcja 12: s. 7

8 Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnie. 9 Na to Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama.

Łk 23,39–43

Lekcja 12: s. 3, 4, 10

39 Jeden ze złoczyńców, których [tam] powieszono, urągał Mu: Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas. 40 Lecz drugi, karcąc go, rzekł: Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? 41 My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił. 42 I dodał: Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdziesz do swego królestwa. 43 Jezus mu odpowiedział: Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.

Ewangelia według św. Jana

J 3,3.16

Lekcja 12: s. 4, 10

3 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego.

16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

J 5,24

Lekcja 12: s. 10

24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

J 7,24

Lekcja 12: s. 2

24 Nie sądźcie z zewnętrznych pozorów, lecz wydajcie wyrok sprawiedliwy.

J 13,35

Lekcja 12: s. 1, 14, 16, 17

35 Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

J 14,15.23–24

Lekcja 12: s. 2, 14

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

J 17,20–23

Lekcja 12: s. 2

20 Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; 21 aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. 22 I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. 23 Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś.

Dzieje Apostolskie

Dz 19,8–19

Lekcja 12: s. 6

8 Następnie wszedł do synagogi i odważnie przemawiał przez trzy miesiące rozprawiając i przekonując o królestwie Bożym. 9 Gdy jednak niektórzy upierali się w niewierze, bluźniąc wobec ludu przeciw drodze, odłączył się od nich i oddzielił uczniów, i rozprawiał codziennie w szkole Tyrannosa. 10 Trwało to dwa lata, tak że wszyscy mieszkańcy Azji, Żydzi i Grecy, usłyszeli słowo Pańskie. 11 Bóg czynił też niezwykłe cuda przez ręce Pawła, 12 tak że nawet chusty i przepaski z jego ciała kładziono na chorych, a choroby ustępowały z nich i wychodziły złe duchy.

13 Ale i niektórzy wędrowni egzorcyści żydowscy próbowali wzywać imienia Pana Jezusa nad opętanymi przez złego ducha. Zaklinam was przez Pana Jezusa, którego głosi Paweł - mówili. 14 Czyniło to siedmiu synów niejakiego Skewasa, arcykapłana żydowskiego. 15 Zły duch odpowiedział im: Znam Jezusa i wiem o Pawle, a wy coście za jedni? 16 I rzucił się na nich człowiek, w którym był zły duch, powalił wszystkich i pobił tak, że nadzy i poranieni uciekli z owego domu. 17 Dowiedzieli się o tym wszyscy Żydzi i Grecy, mieszkający w Efezie, i strach padł na wszystkich, i wysławiano imię Pana Jezusa.

18 Przychodziło też wielu wierzących, wyznając i ujawniając swoje uczynki. 19 I wielu też z tych, co uprawiali magię, poznosiło księgi i paliło je wobec wszystkich. Wartość ich obliczono na pięćdziesiąt tysięcy denarów w srebrze.

Dz 20,28

Lekcja 12: s. 4

28 Uważajcie na samych siebie i na całe stado, nad którym Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście kierowali Kościołem Boga, który On nabył własną krwią.

Dz 26,20

Lekcja 12: s. 6

20 Lecz nawoływałem najprzód mieszkanców Damaszku i Jerozolimy, a potem całej ziemi judzkiej, i pogan, aby pokutowali i nawrócili się do Boga, i pełnili uczynki godne pokuty.

List do Rzymian

Rz 2,1

Lekcja 12: s. 6

1 Przeto nie możesz wymówić się od winy,
człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się
do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz
drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok,
bo ty czynisz to samo, co osądzasz.

Rz 3,23–25

Lekcja 12: s. 4, 11, 12

23 wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są
chwały Bożej, 24 a dostępują usprawiedliwienia
darmo, z Jego łaski, przez odkupienie które jest w
Chrystusie Jezusie. 25 Jego to ustanowił Bóg
narzędziem przebłagania przez wiarę mocą Jego
krwi. Chciał przez to okazać, że sprawidliwość
Jego względem grzechów popełnionych dawniej -
za dni cierpliwości Bożej - wyrażała się

Rz 4,8

Lekcja 12: s. 4

8 Błogosławiony mąż, któremu Pan nie poczyta
grzechu.

Rz 5,1–2.6–11.16–21

Lekcja 12: s. 3, 4, 7, 9, 10, 13

1 Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez
wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana
naszego Jezusa Chrystusa, 2 dzięki któremu
uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w
której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały
Bożej.

6 Chrystus bowiem umarł za nas, jako za
grzeszników, w oznaczonym czasie, gdyśmy
[jeszcze] byli bezsilni. 7 A [nawet] za człowieka
sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko
z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za
człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść
śmierć. 8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość
[właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas,
gdyśmy byli jeszcze grzesznikami. 9 Tym bardziej
więc będziemy przez Niego zachowani od
karzącego gniewu, gdy teraz przez krew Jego
zostaliśmy usprawiedliwieni. 10 Jeżeli bowiem,
będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z
Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej,
będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez
Jego życie.

11 I nie tylko to - ale i chlubić się możemy w Bogu
przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez
którego teraz uzyskaliśmy pojednanie.

16 I nie tak samo ma się rzecz z tym darem jak i ze
[skutkiem grzechu, spowodowanym przez]
jednego grzeszącego. Gdy bowiem jeden tylko
grzech przynosi wyrok potępiający, to łaska
przynosi usprawiedliwienie ze wszystkich
grzechów. 17 Jeżeli bowiem przez przestępstwo
jednego śmierć zakrólowała z powodu jego
jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują
obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować
będą w życiu z powodu Jednego - Jezusa
Chrystusa. 18 A zatem, jak przestępstwo jednego
sprowadziło na wszystkich ludzi wyrok
potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego
sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie
dające życie. 19 Albowiem jak przez
nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy
stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo
Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi.

20 Natomiast Prawo weszło, niestety, po to, by
przestępstwo jeszcze bardziej się wzmogło. Gdzie
jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej
rozlała się łaska, 21 aby jak grzech zaznaczył swoje
królowanie śmiercią, tak łaska przejawiła swe
królowanie przez sprawiedliwość wiodącą do
życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana
naszego.

Rz 6,23

Lekcja 12: s. 10

23 Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska
przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie
Jezusie, Panu naszym.

Rz 8,1.7.31–34

Lekcja 12: s. 3, 4, 9, 10, 13

1 Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie
Jezusie, nie ma już potępienia.

7 A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu,
nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu,
ani nawet nie jest do tego zdolna.

31 Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami,
któż przeciwko nam? 32 On, który nawet własnego
Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich
wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego
nam nie darować? 33 Któż może wystąpić z
oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał?
Czyż Bóg, który usprawiedliwia? 34 Któż może
wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus,
który poniósł [za nas] śmierć, co więcej -
zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i
przyczynia się za nami?

Rz 12,9.18

Lekcja 12: s. 4, 6, 7

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt
do złego, podążajcie za dobrem.

18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy,
żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Rz 14,1–13.19

Lekcja 12: s. 2, 6

1 A tego, który jest słaby w wierze, przygarniajcie
życzliwie, bez spierania się o poglądy. 2 Jeden jest
zdania, że można jeść wszystko, drugi, słaby, jada
tylko jarzyny. 3 Ten, kto jada [wszystko], niech nie
pogardza tym, który nie [wszystko] jada, a ten,
który nie jada, niech nie potępia tego, który jada;
bo Bóg go łaskawie przygarnął. 4 Kim jesteś ty, co
się odważasz sądzić cudzego sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest rzeczą jego Pana. Ostoi się
zresztą, bo jego Pan ma moc utrzymać go na
nogach. 5 Jeden czyni różnicę między
poszczególnymi dniami, drugi zaś uważa
wszystkie za równe: niech się każdy trzyma
swego przekonania.

6 Kto przestrzega pewnych dni, przestrzega ich
dla Pana, a kto jada wszystko - jada dla Pana.
Bogu przecież składa dzięki. A kto nie jada
wszystkiego - nie jada ze względu na Pana, i on
również dzięki składa Bogu. 7 Nikt zaś z nas nie
żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: 8 jeżeli
bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś
umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w
śmierci należymy do Pana. 9 Po to bowiem
Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować
tak nad umarłymi, jak nad żywymi. 10 Dlaczego
więc ty potępiasz swego brata? Albo dlaczego
gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież
staniemy przed trybunałem Boga.

11 Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi
Pan - przede Mną klęknie wszelkie kolano. a
każdy język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc
każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13
Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A
raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu
sposobności do upadku lub zgorszenia.

19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i
wzajemnemu zbudowaniu.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 12: s. 2

10 A przeto upominam was, bracia, w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i
by nie było wśród was rozłamów; byście byli
jednego ducha i jednej myśli.

1 Kor 2,14

Lekcja 12: s. 10

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić.

1 Kor 6,5–7.9–11

Lekcja 12: s. 5, 13

5 Mówię to, aby was zawstydzić. Bo czyż nie
znajdzie się wśród was ktoś na tyle mądry, by
mógł rozstrzygać spory między swymi braćmi? 6 A
tymczasem brat oskarża brata, i to przed
niewierzącymi. 7 Już samo to jest godne
potępienia, że w ogóle zdarzają się wśród was
sądowe sprawy. Czemuż nie znosicie raczej
niesprawiedliwości? Czemuż nie ponosicie raczej
szkody?

9 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiądą
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwięźli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, 10
ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy,
ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego. 11
A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście
obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga
naszego.

1 Kor 10,13

Lekcja 12: s. 6, 14

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

1 Kor 11,31–32

Lekcja 12: s. 10, 11

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy
sądzeni. 32 Lecz gdy jesteśmy sądzeni przez Pana,
upomnienie otrzymujemy, abyśmy nie byli
potępieni ze światem.

1 Kor 12,22–27

Lekcja 12: s. 2

22 Raczej nawet niezbędne są dla ciała te członki,
które uchodzą za słabsze; 23 a te, które uważamy
za mało godne szacunku, tym większym
obdarzamy poszanowaniem. Tak przeto
szczególnie się troszczymy o przyzwoitość
wstydliwych członków ciała, 24 a te, które nie
należą do wstydliwych, tego nie potrzebują. Lecz
Bóg tak ukształtował nasze ciało, że zyskały
więcej szacunku członki z natury mało godne
czci, 25 by nie było rozdwojenia w ciele, lecz żeby
poszczególne członki troszczyły się o siebie
nawzajem. 26 Tak więc, gdy cierpi jeden członek,
współcierpią wszystkie inne członki; podobnie
gdy jednemu członkowi okazywane jest
poszanowanie, współweselą się wszystkie członki.

27 Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i
poszczególnymi członkami.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 12: s. 2, 4, 6, 11, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 2,5–8.14

Lekcja 12: s. 4, 5, 14

5 Jeżeli zaś ktoś smutek sprawił, to nie mnie, lecz
po części - by nie przesadzać - wam wszystkim. 6
Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona
przez większość spośród was. 7 Raczej wypada
teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu,
aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy
smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego
sprawę rozstrzygnęli z miłością.

14 Lecz Bogu niech będą dzięki za to, że pozwala
nam zawsze zwyciężać w Chrystusie i roznosić po
wszystkich miejscach woń Jego poznania.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 12: s. 13

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił,
żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza
przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem
zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 5,10.14–15.17–21

Lekcja 12: s. 2, 4, 6, 7, 11

10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed
trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał
zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub
dobre.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas,
pomnych na to, że skoro Jeden umarł za
wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za
wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją,
już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to
pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą
przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. 19
Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat,
nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś
przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu
Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga
samego, który przez nas udziela napomnień. W
imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z
Bogiem. 21 On to dla nas grzechem uczynił Tego,
który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 7,9–10

Lekcja 12: s. 6

9 to teraz raduję się - nie dlatego, żeście się
zasmucili, ale żeście się zasmucili ku nawróceniu.
Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie
ponieśliście przez nas żadnej szkody. 10 Bo
smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia
ku zbawieniu, którego się /potem/ nie żałuje,
smutek zaś tego świata sprawia śmierć.

List do Galatów

Ga 6,1–5

Lekcja 12: s. 8

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 12: s. 10, 11, 12

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 2,1–9

Lekcja 12: s. 3, 4, 10, 13

1 I wy byliście umarłymi na skutek waszych
występków i grzechów, 2 w których żyliście
niegdyś według doczesnego sposobu tego świata,
według sposobu Władcy mocarstwa powietrza, to
jest ducha, który działa teraz w synach buntu. 3
Pośród nich także my wszyscy niegdyś
postępowaliśmy według żądz naszego ciała,
spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I
byliśmy potomstwem z natury zasługującym na
gniew, jak i wszyscy inni. 4 A Bóg, będąc bogaty w
miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas
umiłował, 5 i to nas, umarłych na skutek
występków, razem z Chrystusem przywrócił do
życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni.

6 Razem też wskrzesił i razem posadził na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie Jezusie, 7
aby w nadchodzących wiekach przemożne
bogactwo Jego łaski wykazać na przykładzie
dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie. 8
Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A
to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: 9
nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Ef 4,15.29.32

Lekcja 12: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 16, 17

15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa
szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od
potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

32 Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i
miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam
przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,15–16

Lekcja 12: s. 17

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę
sposobną, bo dni są złe.

List do Filipian

Flp 2,1–4.12–13

Lekcja 12: s. 2, 13, 16, 17

1 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - 2 dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, 3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich!

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą.

Flp 3,12–14

Lekcja 12: s. 9, 12, 13

12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,8

Lekcja 12: s. 4

8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli!

List do Kolosan

Kol 1,13–14.21–23

Lekcja 12: s. 7, 9, 10

13 On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, 14 w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów.

21 I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze złe czyny, 22 teraz znów pojednał w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i nienagannych, 23 bylebyście tylko trwali w wierze - ugruntowani i stateczni - a nie chwiejący się w nadziei /właściwej dla/ Ewangelii. Ją to posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu, które jest pod niebem - jej sługą stałem się ja, Paweł.

Kol 2,13–14

Lekcja 12: s. 3, 10

13 I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, 14 skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża.

Kol 3,12–14.25

Lekcja 12: s. 2, 3, 4, 6, 10, 12, 13, 16, 17

12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest więzią doskonałości.

25 Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,12–15

Lekcja 12: s. 12

12 Dzięki składam Temu, który mię przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, 13 ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostąpiłem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomością, w niewierze. 14 A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego Pana wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. 15 Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,9

Lekcja 12: s. 10

9 On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem
nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie
do własnego postanowienia i łaski, która nam
dana została w Chrystusie Jezusie przed
wiecznymi czasami.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 12: s. 9

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,8

Lekcja 12: s. 12

8 Na ostatek odłożono dla mnie wieniec
sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan,
sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i
wszystkich, którzy umiłowali pojawienie się Jego.

List do Tytusa

Tt 3,5

Lekcja 12: s. 10

5 nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie
spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas
przez obmycie odradzające i odnawiające w
Duchu Świętym,

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12

Lekcja 12: s. 9

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

Hbr 9,14.22

Lekcja 12: s. 12

14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez
Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako
nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z
martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu
żywemu.

22 I prawie wszystko oczyszcza się krwią według
Prawa, a bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia
/grzechów/.

Hbr 10,14–22

Lekcja 12: s. 4, 11

14 Jedną bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych,
którzy są uświęcani. 15 Daje nam zaś świadectwo
Duch Święty, skoro powiedział: 16 Takie jest
przymierze, które zawrę z nimi w owych dniach,
mówi Pan: dając prawa moje w ich serca, także w
umyśle ich wypiszę je. 17 A grzechów ich oraz ich
nieprawości więcej już wspominać nie będę. 18
Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam już więcej
nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy.

19 Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do
Miejsca Świętego przez krew Jezusa. 20 On nam
zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę,
to jest przez ciało swoje. 21 Mając zaś kapłana
wielkiego, który jest nad domem Bożym, 22
przystąpmy z sercem prawym, z wiarą pełną,
oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła
świadomego i obmyci na ciele wodą czystą.

Hbr 11,6

Lekcja 12: s. 9

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu.
Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że
[Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go
szukają.

Hbr 12,5–11

Lekcja 12: s. 11

5 a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się
zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie
lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy
On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego
karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna
przyjmuje. 7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi
się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn,
którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez
karania, którego uczestnikami stali się wszyscy,
nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9
Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych
według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie
bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy?

10 Tamci karcili nas według swej woli na czas
znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego
dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej
świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie
wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak
przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,17.22

Lekcja 12: s. 11, 12

17 Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar
doskonały zstępują z góry, od Ojca świateł, u
którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie.

Jk 2,10

Lekcja 12: s. 7

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

Jk 4,8–12.17

Lekcja 12: s. 2, 5, 6, 7, 11, 12

8 Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do
was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca,
ludzie chwiejni! 9 Uznajcie waszą nędzę, smućcie
się i płaczcie. Śmiech wasz niech się obróci w
smutek, a radość w przygnębienie. 10 Uniżcie się
przed Panem, a wywyższy was. 11 Bracia, nie
oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata
swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza
Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie
wykonawcą Prawa, lecz sędzią. 12 Jeden jest
Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić
lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził
bliźniego?

17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni,
grzeszy.

Jk 5,9.16

Lekcja 12: s. 6, 9, 12

9 Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego,
byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed
drzwiami.

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy,
módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali
zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa
sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–5.17–19

Lekcja 12: s. 4, 10, 11

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim
miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa
Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: 4
do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego,
i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w
niebie. 5 Wy bowiem jesteście przez wiarę
strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego
objawić się w czasie ostatecznym.

17 Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez
względu na osoby sądzi według uczynków
każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego
pobytu na obczyźnie. 18 Wiecie bowiem, że z
waszego, odziedziczonego po przodkach, złego
postępowania zostaliście wykupieni nie czymś
przemijającym, srebrem lub złotem, 19 ale
drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka
niepokalanego i bez zmazy.

1 P 3,8–9

Lekcja 12: s. 6

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 12: s. 9

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,5.7–10

Lekcja 12: s. 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13

1 J 1–9 (pobrano: 1 J 1,9): W druku: 1 J 1-9. Pierwszy List Jana nie ma rozdziałów 6-9; z kontekstu (Boże przebaczenie) chodzi o 1 J 1,9.

5 Nowina, którą usłyszeliśmy od Niego i którą
wam głosimy, jest taka: Bóg jest światłością, a nie
ma w Nim żadnej ciemności.

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam
trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi
współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego,
oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. 8 Jeśli
mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie
oszukujemy i nie ma w nas prawdy. 9 Jeżeli
wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i
sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z
wszelkiej nieprawości. 10 Jeśli mówimy, że nie
zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas
Jego nauki.

1 J 2,3–4.10–11

Lekcja 12: s. 2, 10

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy.

10 Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

1 J 3,6.9–10.18–24

Lekcja 12: s. 2, 10, 11

6 Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy, żaden zaś z
tych, którzy grzeszą, nie widział Go ani Go nie
poznał.

9 Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż
trwa w nim nasienie Boże, taki nie może
grzeszyć, bo się narodził z Boga. 10 Dzięki temu
można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła:
każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z
Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale
czynem i prawdą! 19 Po tym poznamy, że jesteśmy
z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. 20
A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest
większy od naszego serca i zna wszystko. 21
Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy
ufność wobec Boga, 22 i o co prosić będziemy,
otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy
Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu
podoba.

23 Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli
w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się
wzajemnie tak, jak nam nakazał. 24 Kto wypełnia
Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a
to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu,
którego nam dał.

1 J 4,7–11.19–21

Lekcja 12: s. 2, 5, 11, 14

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 W tym objawiła się
miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego
Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli
dzięki Niemu. 10 W tym przejawia się miłość, że
nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas
umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę
przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeśli
Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się
wzajemnie miłować.

19 My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam
pierwszy nas umiłował. 20 Jeśliby ktoś mówił:
Miłuję Boga, a brata swego nienawidził, jest
kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego,
którego widzi, nie może miłować Boga, którego
nie widzi. 21 Takie zaś mamy od Niego
przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował
też i brata swego.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 12: s. 2, 11, 14

3 albowiem miłość względem Boga polega na
spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie
są ciężkie.

14 Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na
przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich
naszych próśb zgodnych z Jego wolą. 15 A jeśli
wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb,
pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy
Go prosili.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 12: s. 2

6 Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali
według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o
jakim słyszeliście od początku, że według niego
macie postępować.

Apokalipsa św. Jana

Ap 4,8

Lekcja 12: s. 12

[8] Cztery Zwierzęta - a każde z nich ma po sześć
skrzydeł - dokoła i wewnątrz są pełne oczu, i
spoczynku nie mają, mówiąc dniem i nocą:
Święty, Święty, Święty, Pan Bóg wszechmogący,
Który był i Który jest, i Który przychodzi.